

ΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η Κυριακάτικη αργία με αγώνες κατακτήθηκε και με αγώνες θα την κρατήσουμε

Αν επιλέξεις να φρονίζεις Κυριακά ετοιμάσου να δουλεύεις και Κυριακά

Κάθε Κυριακή που θα ανοίγουν τα μαγαζιά θα είναι αιτία πολέμου

Να καταργήσουμε τους νόμους που ορίζουν την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα "απελευθερωμένα" ωράρια

Η Κυριακάτικη αργία με αγώνες κατακτήθηκε και με αγώνες θα την κρατήσουμε

ΚΥΡΙΑΚΗ 13/7 :: ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Απεργιακή συγκέντρωση: 11πμ, Ερμού & Ευαγγελίστριας

Η πολυμέτωπη επίθεση εργοδοτών και κυβερνώντων προς τον κόσμο της εργασίας, στα εργατικά μας δικαιώματα, τις κατακτήσεις μας και την αξιοπρέπείά μας συνεχίζεται. Στον κλάδο του εμπορίου η επίθεση τους αυτή έχει ως μια από τις βασικές της αιχμές την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Αυτό καταδεικνύεται ξεκάθαρα από την έως τώρα εφαρμογή του μέτρου, με επόμενο σταθμό την **Κυριακή 20/7**, αλλά κυρίως από τον -πλέον σε πλήρη εφαρμογή- σχεδιασμό της επέκτασής του μέτρου για όλες τις Κυριακές. Ήδη από την **Κυριακή 13/7** για ένα μεγάλο μέρος της Αθήνας, όπως και σε άλλες περιοχές, στο πλαίσιο της «πilotικής» εφαρμογής του μέτρου, τα μαγαζιά **θα είναι ανοιχτά για 52 Κυριακές το χρόνο**. Ενώ από την ερχόμενη άνοιξη αυτή η φρικιαστική πραγματικότητα θα

έχει εξαπλωθεί σε όλη την ελληνική επικράτεια.

Από τη μια η διαρκής μεθόδευση της υποτίμησης της εργατικής μας δύναμης, προς όφελος του συνόλου των αφεντικών και από την άλλη ο ανταγωνισμός για το μοίρασμα της πίτας της αγοράς προς όφελος των μεγαλύτερων δημιουργούν ένα ασφυκτικό τοπίο για τις ζωές μας πάνω από τις οποίες βλέπουμε να περνά ως οδοστρωτήρας η «πολυπόθητη» ανάπτυξή τους.

Απέναντι όμως στη ζοφερή αυτή πραγματικότητα υπάρχουν και οι αγώνες μας, η προσπάθειά μας να οργανωθούμε ως εργαζόμενοι στους χώρους δουλειάς μας, οι μάχες που δίνουμε συλλογικά και στηριζόμενοι στις δικές μας πλάτες, η αλληλεγγύη που οικοδομούμε μεταξύ μας ως συνάδελφοι. Αγώνες που είναι ένα ανοιχτό στοίχημα για όλους εμάς τους εργαζόμενους να τους δυναμώσουμε. Όλοι εμείς που βρισκόμαστε πίσω από τις λουσατές βιτρίνες, οι εξοντωμένοι από τα «απελευθερωμένα» ωράρια, την ορθοστασία, την εντατικοποίηση, τους πετσοκομμένους μισθούς ή και την απληρωσιά, είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας. Να σπάσουμε το καθεστώς της απάθειας αλλά και του φόβου και της εργοδοτικής τρομοκρατίας. Να αντιτάξουμε τη συναδελφική αλληλεγγύη απέναντι στον επιβαλλόμενο μεταξύ μας ανταγωνισμό. **Να αγωνιστούμε για τα εργατικά μας συμφέροντα, τα δικαιώματα & την αξιοπρέπειά μας.**

Μέσα και από το «συντονιστικό δράσης», παίρνοντας κατά κάποιον τρόπο τη σκυτάλη από τις αντιστάσεις του παρελθόντος, έχουμε κατά τους τελευταίους μήνες ζήσει στιγμές αγώνα, απεργίες (13/4 & 4/5) και απεργιακές περιφρουρήσεις, διαδηλώσεις, συνελεύσεις, μοιράσματα κειμένων και συζητήσεις με συναδέλφισσες και συναδέλφους, τόσο στα καταστήματα του κέντρου όσο και σε πολλές γειτονιές της Αθήνας. Στιγμές αγώνα με σημαντική παρακαταθήκη για τη συνέχεια. Και ήδη η συγκρότηση της πρωτοβουλίας «εργαζόμενοι - εργαζόμενες από τον κλάδο του εμπορίου» [orthostasia@yahoo.gr] στην οποία καλούνται να συμμετέχουν ενεργά όλοι οι συνάδελφοι του κλάδου είναι ένα σημαντικό βήμα! Ωστόσο, πολλά και από περισσότερους είναι ακόμα αυτά που πρέπει να γίνουν...

Και όσο **για τους καταναλωτές**, δηλαδή στην ουσία για όλους εμάς που δουλεύουμε σε άλλους κλάδους ή που είμαστε άνεργοι, νεολαίοι ή και συνταξιούχοι, **το ζήτημα της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας δεν είναι κάτι έξω από τη ζωή μας και από τους αγώνες που δίνουμε ή που καλούμαστε να δώσουμε.** Είναι ξεκάθαρο ότι πολύ γρήγορα η επιλογή μας να ψωνίζουμε τις Κυριακές θα συντελέσει καταλυτικά στο να καταλήξουμε να δουλεύουμε κι εμείς και τις Κυριακές! Και όχι φυσικά στο να λυθεί το

πρόβλημα της ανεργίας, όπως οι «από πάνω» υποκριτικά διατείνονται. Είναι ξεκάθαρο επίσης, ότι αυτό που μας λείπει δεν είναι οι επιπλέον ώρες για να ψωνίσουμε. Σε μια περίοδο που η ανεργία χτυπά κόκκινο, οι μισθοί και οι συντάξεις πετσοκόβονται και η καθυστερημένη (ή και η μη) καταβολή μισθών γίνεται καθεστώς, αυτό που πραγματικά μας λείπει είναι τα χρήματα για να ψωνίσουμε. Και βέβαια μας λείπει κι ο χρόνος για να Ζήσουμε. Επίσης, ως μια ελάχιστη ένδειξη ταξικής αλληλεγγύης οφείλουμε να σταθούμε στο πλάι των εργαζομένων στα μαγαζιά και στον αγώνα τους. Είναι ανάγκη να αντιληφθούμε ότι η επίθεση που δέχονται οι συνάδελφοι μας στο εμπόριο είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης που δεχόμαστε όλοι εμείς οι «από κάτω». Και ότι μόνο παλεύοντας όλοι μαζί θα μπορέσουμε να την αντιμετωπίσουμε. Και στο κάτω-κάτω δεν είναι δυνατό από τη μια να σιχτιρίζουμε και να καταδικάζουμε στα λόγια τους κυβερνώντες, τα καθεστωτικά ΜΜΕ, τις τράπεζες, τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και από την άλλη με τη στάση μας (πχ ψωνίζοντας τις Κυριακές) να παίζουμε το «παιχνίδι» όλων αυτών στις πλάτες των εργαζομένων.

Κάθε Κυριακή που θα ανοίγουν τα μαγαζιά θα είναι αιτία πολέμου

Να καταργήσουμε τους νόμους που ορίζουν την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας

ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΨΩΝΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια

επικοινωνία: syntonistiko_drasis@espiv.net